

18. LINNAKODANIKU KODU

Elu keskaegses majas erines oluliselt tänapäevasest elust. Puudusid kõik praegusaja mugavused: kraanivesi, keskküte, elektrivalgus jms.

Tavaliselt oli linnaelaniku kodu käsitöölisele ühtlasi töökojaks, kaupmehele laoruumiks ning kontoriks.

Linnakodaniku maja läbilõige:

4. korrusel kaubaladu

3. korrusel magamistuba

*2. korrusel
linnakodaniku eluruumid*

*1. korrusel töökoda või
kaupmehe kontor*

Keskmise linnakodaniku maja oli kahe- või kolmekorruseline, rikkamatel isegi neljakorruseline. Esimesel korrusel paiknes avar ruum, mis oli nii töökoda kui ka kaubakontor. Teisel ja kolmandal korrusel asusid eluruumid, kõige kõrgemal aga panipaigad ja ladu. Linnakodanike arvates olid kaubad nende pea kohal paremini varaste eest kaitstud.

Mööblit oli tubades vähe. Aukohal olid kaks mööblieset: söögilaud ja voodi. Söögikorra kätte jõudes teadis iga majaelanik, millisele kohale võis ta laua ääres istuda. Kui peres oli külalisi, siis polnud selles midagi

imelikku, kui omad ja võõrad magasid ühes voodis. Rõivaste hoidmiseks olid suured kirstud (kastid).

Keskaegne linnamaja oli omamoodi turvapaik, kuhu sulgus perekond võõraste pilkude eest. Sellest põhimõttest lähtudes suleti ka aknad väljast tugevate luukidega. Ruume valgustasid vaha- või rasvaküünlad.

***Aknaluugid kaitsesid linnakodanikku
võõraste pilkude eest.***

Pildid internetist.